

SUMARI

1. Presentació
2. Editorial
3. Agenda
4. VII Reunió anual SCN
5. Conferència Extraordinària
6. Premi ACMCB
7. Casos clinicopatològics
8. Assemblea ordinària
9. Cartes dels socis
10. Fem Història
11. Malalties Neurològiques
poc freqüents
12. Unitat de Cefalees
13. Neurofisiologia
14. Notificació canvi dades

MEMBRES D'HONOR Dr. Josep Maria Aragonès
Ollé, Dr. Lluís Barraquer Bordas, Dr. Josep Maria
Grau i Veciana, Dr. Vladimir Hachinski, Dr. Lluís
Montserrat Obiols, Dr. Joan Obach Tuca,
Dr. Carlos Oliveras de la Riva, Prof. Ciril Rozman

JUNTA

President	Dr. Rafael Blesa González
Vice-president	Dr. Jaume Coll Cantí
Secretària	Dra. Pilar Sanz Cartagena
Tresorer	Dr. Ramon Reñé Ramírez
Vocals	Dr. José Álvarez Sabin Dr. Josep M. Martínez Pérez

EDITOR BUTLLETÍ Dr. Jaume Coll Cantí

SECRETARIA Suport Serveis, Calvet, 30, 08021
Barcelona, Tel.: 932017571, Fax: 932019789,
E-mail: scn@suportserveis.com

PRESENTACIÓ

Benvolguts amics,
Benvolgudes amigues,

El passat mes d'abril, dins la VII Reunió de la SCN celebrada al Principat d'Andorra, es va produir el relleu de dos membres de la Junta, el Dr. Carlos Cervera i el Dr. Oriol de Fàbregas. Agraïm la seva contribució al desenvolupament dels actes organitzats durant la seva legislatura i donem la benvinguda al Dr. Josep Álvarez Sabin, de l'Hospital de la Vall d'Hebron, i al Dr. Miquel Martínez Pérez, del Consorci Sanitari del Parc Taulí, els quals des d'ara tenen el càrrec de vocals.

La Junta Directiva ha decidit com a pla de treball per aquest nou curs tirar endavant les diverses línies d'actuació. En primer lloc definir els continguts de la propera reunió d'Andorra. A més, aquesta tardor es presentaran conjuntament amb el Departament de Sanitat l'edició de les guies mèdiques sobre parkinson, vascular, demències, cefalees i epilèpsia i de la que us farem arribar la convocatòria. Tanmateix, establim una col·laboració amb diverses associacions de malalties neurològiques poc freqüents amb l'objectiu de crear una Federació d'Associacions de Malalties poc freqüents a Catalunya. Us anirem informant de tots aquests i d'altres temes en els butlletins següents.

Pel que fa a les sessions científiques i presentacions de casos clínics hem estat valorant de modificar-ne el format. Tot i que el canvi dels migdies als vespres ha funcionat força bé, volem aconseguir molta més participació de neuròlegs i especialment de residents. La proposta que suggerim és desplaçar aquestes sessions a les diferents províncies de Catalunya, fer-les un dissabte al matí i acabar les sessions amb un bon dinar de germanor. La primera sessió la convocariem durant el mes d'octubre i segurament serà a Girona.

Un cop més insisteixo a animar-vos que participeu en totes les activitats de la Societat.

Una abraçada,

Rafael Blesa
President

EDITORIAL

Benvolguts companys,
Benvolgudes companyes,

En aquest número del Butlletí de la Societat Catalana de Neurologia podreu llegir, a la secció Fem història, l'entrevista que el Dr. Secundí López-Pousa va fer al Dr. Adolf Pou Serradell. A l'entrevista ens explica com és que hem tingut la sort que es dediqués a la neurologia i no a la cirurgia.

També trobareu un resum del que ha estat la darrera reunió anual de la SCN. Aquest any han participat 360 persones entre neuròlegs i acompanyants, amb una presència important de residents de neurologia que, com cada any, han estat convidats per la Societat.

A la secció de cartes incloem la carta enviada des de la junta de la Societat a tots els gerents i directors d'hospitals de Catalunya, en resposta a la que van fer arribar els neurofisiòlegs a diferents centres Hospitalaris, arran d'una sentència on s'interpretava que els neurofisiòlegs volien exercir en exclusiva la realització de certes tècniques de suport diagnòstic neurològic, tècniques emprades per neuròlegs i d'altres especialistes. En relació amb aquest tema fem pública la carta que va enviar la SC de Neurofisiologia a tots els gerents dels hospitals de Catalunya i la nostra resposta adreçada al mateix col·lectiu, amb raonaments jurídics i de sentit comú. En el moment actual els neuròlegs estan tan des del punt de vista professional com legal, perfectament capacitats per dur a terme tècniques de diagnòstic neurològic com són les de neurofisiologia clínica entre d'altres.

Entre els actes duts a terme l'últim trimestre, destaquen el Premi de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears atorgat al Dr. Pou Serradell, per la seva carrera professional i docent dins la neurologia, l'enhonorabona, la conferència del Dr. David A. Snowdon sobre l'estudi de les monges i el nomenament com a membre d'Honor de la Societat Catalana de Neurologia del professor Ciril Rozman, Catedràtic de Medicina Interna.

Després de rebre paraules encoratjadores per part d'alguns companys neuròlegs sobre el butlletí, desitgem que aquest i els números següents també us complaquin.

Ben cordialment,

Jaume Coll
Vice-president

AGENDA

XV INTERNATIONAL CONGRESS OF NEUROPATHOLOGY

Turin, 14-18 de setembre de 2003

Newtours SPA
Via San Donato, 20 - 50127 Florence, Italy
Tel.: +39 055 33611. Fax: +39 055 3361250
icnp2003@newtours.it
www.newtours.it/icnp2003

ANNUAL MEETING OF ECTRIMS 2003

Milan, 17-20 de setembre de 2003

Prof. R. Giancarlo Comi
Clinical Neurophysiology, Hospital San Raffaele.
Via Olgettina 60 - I 20132 Milan, Italy
Tel.: +390 2 2643 2881. Fax: +390 2 2170 2881
www.akm.ch/ectrims2003/

NEUROFORUM DEMENCIA ALTERACIÓN COGNITIVA VASCULAR

Barcelona, 19 de setembre de 2003

Suport Serveis
Calvet 30 - 08021 Barcelona
Tel.: 932017571. Fax: 932019789
www.suportserveis.es

IV CONFERENCIA NACIONAL ALZHEIMER

Barcelona, 9-11 d'octubre de 2003

Suport Serveis
Calvet 30 - 08021 Barcelona
Tel.: 932017571. Fax: 932019789
www.suportserveis.es

LV REUNIÓN ANUAL DE LA SEN

Barcelona, 26-29 de novembre de 2003

SEN
Via Laietana, 57 - Pral 2ª - 08003 Barcelona
Tel.: 93 3426233. Fax: 93 4125654
www.sen.es

INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON PAEDIATRIC MOVEMENT DISORDERS

Barcelona, 20-21 de febrer de 2004

Suport Serveis
Calvet, 30 - 08021 Barcelona
Tel. 932017571. Fax: 932019789
www.suportserveis.es

VIII REUNIÓN ANUAL DE LA SCN i XVIII CURS D'ACTUALIZACIÓ EN NEUROLOGIA

Andorra, 25-27 de març de 2004

Suport Serveis
Calvet 30 - 08021 Barcelona
Tel.: 932017571. Fax: 932019789
www.suportserveis.es

56th ANNUAL MEETING OF THE AMERICAN ACADEMY OF NEUROLOGY

San Francisco, 24 d'abril al 1 de maig de 2004

American Academy of Neurology
1080 Montreal Avenue
Saint Paul, MN 55116
Tel.: (800) 879-1960 or (651) 695-2717. Fax: (651) 695-2791
memberservices@aan.com
http://am.aan.com/

ENS 2004

Barcelona, 26-30 de juny de 2004

AKM Congress Service
Clarastrasse 57 - CH-4005 Basel, Switzerland
Tel.: +41 61 686 77 11. Fax: +41 61 686 77 88
info@akm.ch

VALORACIÓ DE LA REUNIÓ ANUAL DE LA SOCIETAT CATALANA DE NEUROLOGIA A ANDORRA 2003

A la reunió d'enguany i des del punt de vista numèric, van participar 360 persones distribuïdes segons es mostra en les taules següents:

PROFESSIONALS	
Socis de la SCN	83
No socis	31
Residents	31

ALTRES ASSISTENTS	
Acompanyants	135
Membres de la indústria	50
Membres d'associacions de pacients	18
Nens	12

Des del punt de vista científic crec que va ser una reunió força interessant. El dijous dia 3 el Dr. Rafael Blesa va impartir una conferència divulgativa, però amb alt contingut científic, en els locals del Crèdit Andorrà sobre: La malaltia d'Alzheimer és hereditària? A la conferència varen assistir-hi més de 200 persones.

Dins del congrés pròpiament dit es va tractar sobre les últimes novetats publicades el 2002-2003 sobre les malalties vasculares cerebrals, com és clàssic a càrrec del Dr. Martí Vilalta. El Dr. Martí Fàbregues ens va fer una conferència magistral sobre les Unitats d'ictus. Atesa la importància del tema es va produir un animat debat, sobre les vocacions sobtades d'altres especialistes per les feridures i la necessitat d'Unitats d'ictus als hospitals, amb la presència del neuròleg com a coordinador. L'administració ha de tenir clar que la Societat exigirà una atenció adequada per als seus membres i que una feridura, si compleix els requisits, ha d'ésser atesa amb la rapidesa, tècniques i tractament corresponents, com ara ho són a la seva manera, els infarts aguts de miocardi.

De la resta del congrés l'únic que em sap greu, a mi que m'ha tocat escriure aquestes ratlles, és no poder haver estat a tot arreu per manca del do de la ubiqüitat. La valoració general, parlant amb companys i companyes, és que va ser excel·lent.

El Dr. Feliu Titus va coordinar el tema sobre l'actualització del tractament de les cefalees i

migranyes, fent una "reparició", utilitzant termes cinematogràfics dignes d'un Òscar. Ens alegrem molt de poder gaudir de la teva capacitat de comunicació i docència.

El Dr. José Berciano va coordinar el curs d'actualització sobre atàxies cerebel·loses. Va ésser increïble, i això és opinió unànime de tots els que vàrem poder assistir-hi. Els ponents ens varen deixar les seves conferències en powerpoint i així que estiguin processades en podrem gaudir a la web de la Societat (<http://www.scn.es>).

El Dr. Jordi Montero i el Dr. Josep Valls ens van donar la visió del neuròleg sobre el dolor neuropàtic, i el Dr. Ramon Reñé va coordinar el curs sobre prevenció i tractament de les demències. L'endemà, el Dr. José Esteban va coordinar el curs sobre la malaltia de Parkinson, genètica i tractament. Malauradament per mi, simultàniament hi havia el curs sobre malalties neuromusculars coordinat per la Dra. Isabel Illa, on vaig assistir, atesa la meva predilecció neurològica. Si cada any assolísim el nivell docent dels cursos de segur que hauríem de buscar locals molt més grans. També del curs de neuromuscular tenim algunes conferències pendents de penjar a la web.

La Dra. Pilar Sanz, la nostra estimada secretària de la junta, va coordinar un curs sobre toxina botulínica, on el Dr. Jaume Rosset ens va il·lustrar sobre les distonies focals en els músics.

Del tema econòmic poques coses a dir, la majoria absoluta del pressupost se'l va emportar, com sempre, la invitació als membres de la Societat i residents a la reunió. Ens ha quedat el suficient per anar "respirant" el que queda del 2003 i continuar la nostra tasca. En el proper numero el nostre tresorer farà un informe detallat del tema econòmic.

L'assistència a les reunions, tan l'annual com les mensuals de la Societat, és important per a la continuïtat de la Societat, si vosaltres no doneu suport a la Societat amb la vostra presència se'n farà difícil la continuïtat, com una Societat activa, moderna i influent. Sense el vostre suport podríem trobar-nos en una situació perillosa que és la de convertir-nos en un grup testimonial i folklòric, però sense cap mena d'influència en la nostra activitat professional i d'això els neuròlegs per desgràcia ja en tenim experiència.

CONFERÈNCIA EXTRAORDINÀRIA SCN

El passat dilluns 2 de juny es va celebrar al Col·legi Oficial de Metges de Barcelona, una conferència extraordinària, organitzada per la Societat Catalana de Neurologia, amb la col·laboració de l'ACMCB i dels laboratoris Pfizer.

La conferència "Aging with Grace: Findings from the Nun Study" va ser a càrrec del Dr. David. A. Snowdon, Doctor en Epidemiologia i Catedràtic de Neurologia, director de l'Estudi de les Monges. El President de l'ACMCB, Dr. Josep A. Bombí, va presentar l'acte.

A continuació, el Dr. Rafael Blesa va procedir al nomenament del Prof. Ciril Rozman, Catedràtic de Medicina Interna i Professor Emèrit de la Universitat de Barcelona, com a membre d'honor de la SCN.

PREMI DE L'ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I BALEARS

El Premi que cada any atorga l'ACMCB a algun membre de la Societat Catalana de Neurologia, juntament amb d'altres membres de societats científiques catalanes, va ser atorgat enguany al Prof. Adolf Pou Serradell per la seva extraordinària trajectòria en el camp de l'assistència, docència i recerca de la Neurologia catalana. L'acte de lliurament del premi va tenir lloc el passat 27 de maig al Paranimf de la Universitat de Barcelona.

CASOS CLINICOPATOLÒGICS

Últims casos:

· 5 de març de 2003

Sessió científica:

Teleneurologia: L'experiència d'una consulta virtual a internet.

Dr. Ezpeleta. Hospital Mútua de Terrassa

Presentació: Hospital Germans Trias i Pujol

Discussió: Consorci Sanitari del Parc Taulí

· 4 de juny de 2003

Sessió científica:

RM Funcional i Neuropsicologia

Dr. Joan Deus

Presentació:

Hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Discussió: Hospital Santa Caterina de Girona

Propers casos:

Atesa la importància dels continguts presentats durant les sessions dels casos clinicopatològics de la SCN i la necessitat d'ampliar-ne la difusió, la Junta va proposar, en la reunió que va tenir lloc el passat 22 de juny de 2003, una nova fórmula de presentació.

Es faran tres sessions a l'any, una d'elles a Barcelona i la resta en altres ciutats catalanes per determinar. Les sessions seguiran el mateix esquema que en edicions anteriors: sessió científica i presentació i discussió d'un cas clinicopatològic. Les sessions es faran durant un dissabte dels mesos d'octubre de 2003 i febrer i juny de 2004.

En acabar les sessions, i amb la col·laboració dels laboratoris Uriach, hi haurà un dinar per als assistents a la convocatòria i els seus acompanyants.

En breu us farem arribar més informació sobre aquesta proposta.

ACTA ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE LA JUNTA DE LA SOCIETAT CATALANA DE NEUROLOGIA

Andorra, Dissabte, 5 d'abril de 2003, 20.00h

1. Benvinguda del President

El Dr. Blesa dona les dades definitives del n. d'inscrits a la VII Reunió de la SCN, que ha sigut de: 145 persones, entre les quals:

Socis	83
No socis	31
Residents	31

Altres assistents: 215 persones

Acompanyants	135
Membres indústria	50
Membres associacions	18
Nens	12

Total assistents: 360 persones

També informa als assistents a l'assemblea del canvi de seu de la Secretaria de la SCN (ja no està al C/ Sicília) i que ara la Secretaria es porta des de Suport Serveis.

Així mateix, informa del canvi d'hora dels casos clínicopatològics i les sessions clíniques que cada mes es celebren al Col·legi de Metges de Barcelona (abans eren al migdia i ara es fan a les 20h). Anima a tots els presents que assisteixin a aquestes sessions, sobretot als residents.

El President també informa de la nova etapa del butlletí de la SCN, el primer n. del qual s'ha distribuït a tots els inscrits a la VII Reunió i també se'ls hi ha enviat per correu.

2. Eleccions

Els 2 vocals de la SCN (Dr. C. Cervera i Dr. O. de Fàbregues acaben el seu mandat, i s'han rebut 2 candidatures per cobrir aquests llocs: Dr. J. Álvarez Sabin (Hosp. Vall d'Hebron) i el Dr. J.M. Martínez Pérez (Hosp. Parc Taulí).

Es fa la votació corresponent i el resultat és:

26 vots a favor
0 vots en contra
0 abstencions

Els dos candidats són, per tant, proclamats com a nous vocals de la junta de la SCN.

3. Beques i premis

3.1. XI Beca Uriach (2001)

Activitat fibronilítica amb predictors de la recanalització espontània o provocada per fibrinolítics en pacients amb isquèmia cerebral aguda i oclusió arterial.

El Dr. J. Martí Fàbregas fa la lectura de la seva beca, guanyadora del premi corresponent a l'any 2001. Encara no pot presentar els resultats, però espera poder-ho fer en els propers mesos, probablement en una de les sessions científiques.

3.2. 1ª Beca de la FPSCN (2001)

L'Heparina no fraccionada és protectora en la isquèmia cerebral Focal Transitoria a les rates

El Dr. A. Cervera llegeix la seva beca, el Dr. Blesa explica que des de la junta es farà el possible per donar aquesta Beca amb una periodicitat de 2 anys (aquest any no ha sigut possible per qüestions pressupostàries).

3.3. XII Beca Uriach (2002)

Alteracions neuropsicològiques a llarg termini associades als infarts cerebrals de tipus lacunar

La Dra. Marta Grau fa lectura de l'estudi, en nom del Dr. A. Arboix (guanyador de la beca).

3.4. Premis als 2 millors pòsters presentats a la VII Reunió de la SCN

S'han presentat un total de 24 pòsters, i els guanyadors són:

Primer premi:

Incidència de la demència en una zona rural; el primer autor és el Dr. S. López-Pousa (se li fa entrega del premi, corresponent a 600e)

Accèssit:

Poliomielitis anterior aguda postvacunal; la primera autora és la Dra. S. Fernández (se li fa entrega del premi, corresponent a 300e)

Membres de la Junta SCN

4. Membre d'honor de la SCN

El Dr. Blesa explica que el proper dilluns, 2 de juny es celebrarà una conferència extraordinària al Col·legi de Metges (19.00h), a càrrec del Dr. D. A. Snowdon. A continuació d'aquesta conferència es procedirà al nomenament del Prof. C. Rozman com a nou membre d'honor de la SCN.

Finalment, el Dr. Blesa expressa el seu agraïment als laboratoris Uriach pel suport que donen a la SCN, tant en les reunions de la junta, com en la celebració dels casos clínics i a través de la Beca Uriach.

El President fa extensiu els seu agraïment a tots els altres laboratoris que han participat en la VII Reunió anual.

5. Informe de la Secretària

La Dra. P. Sanz explica que al 2002 hi havia un total de 278 socis de la SCN, i a finals de març del 2003 són 286 socis.

Encoratja a tots els presents a que es facin socis, i els anima a que assisteixin als casos clínics.

6. Informe del Tresorer

El Dr. R. Reñé indica que en el butlletí de gener-abril 2003 (nº 15) hi ha l'informe de tresoreria. En aquests moments la situació econòmica de la SCN és estable, amb un saldo positiu de 56.733,39e (30.000e dels quals pertanyen al Fons de reserva).

El tresorer informa que durant l'any 2002 hi ha hagut 14 devolucions de quotes (5,24% dels socis).

7. Webmaster

El Dr. J. Coll, Vicepresident de la SCN, és el webmaster de la SCN, i pot respondre qualsevol dubte que sorgeixi.

8. Precs i preguntes

El Dr. A. Pou Serradell pregunta si l'any vinent la VIII Reunió també es celebrarà a Andorra. El President li respon que així serà.

S'acaba la reunió a les 21.15h.

CARTES DELS SOCIS

Junta de la SCN
President Dr. Rafael Blesa

Benvolguts amics,

Després de 2 o 3 anys d'hivernació, la "resurrecció" del Butlletí d'SCN ha estat una agradable sorpresa.

Per tant, la més sincera felicitació a l'amic i president Rafael Blesa, que cal fer extensiva a la Junta i, d'una manera molt especial a l'incansable editor Jaume Coll.

El format, l'estètica i el contingut del nou Butlletí han superat els números anteriors. Al meu parer destaca el capítol sobre "Fem història" amb l'excel·lent entrevista realitzada pel company Secundí López al col·lega d'especialitat i promoció mèdica Grau i Veciana. L'estimat amic Josep M., als seus reconeguts mèrits acadèmics associa unes destacades qualitats d'afabilitat, do de gents i simpatia.

És evident que el món d'Internet amb les seves pàgines web ha canviat la necessitat de comunicar-se per mitjà de les publicacions impreses i del correu tradicional, però també és cert que el progrés electrònic no ha fet recular l'edició de diaris i revistes i que som molts els que preferim el paper a la pantalla de l'ordinador.

D'altra banda, la progressiva globalització fa perillar la continuïtat de les minories culturals amb escàs poder polític. Per això em satisfà la reedició d'aquesta publicació com expressió d'un increment de la fortalesa de la nostra societat nacional davant de les poderoses societats estatals. És de desitjar que la nostra institució s'apropi a les altres comunitats veïnes de parla catalana: Illes Balears, País Valencià, Catalunya Nord, Franja de Ponent i Andorra. Quan va fundar-se l'Acadèmia de Ciències Mèdiques ja aplegava Catalunya i Balears. És qüestió de reforçar aquesta vella relació i de potenciar nous lligams amb la resta de germans. Goso dir que som molts els col·legues disposats a treballar, si es decideix empènyer aquesta revitalització de la nostra precària situació cultural.

Evidentment l'espai del Butlletí és per a tots i fóra bo que servís de tribuna pública dels nostres parers i de les nostres inquietuds. Esperem que aquestes pàgines es converteixin en un fòrum que potencii una controvèrsia sana i productiva.

Molt cordialment,
Romà Massot i Puyet

Tarragona
29 de juny, sants Pere i Pau, de 2003

FEM HISTÒRIA

El Dr. Adolf Pou Serradell és un dels neuròlegs més carismàtics del nostre país. Nascut al Baix Empordà, té la ironia pròpia de la gent del camp i aquell toc característic que concedeix la tramuntana als genis. A diferència de Dalí, nascut a l'Alt Empordà, i que la tramuntana va fer viure fora de la realitat quotidiana, Adolf Pou Serradell ha tocat sempre de peus a terra, però amb la imaginació en altres móns als quals, de vegades, ens costa arribar, però que tots entenem. És per tot això que en aquest món d'imaginació, els malalts volen entre malalties i apareixen i desapareixen com a realitats dins de l'àmbit incert de la neurologia. Crec, que és per tot això, que tots l'estimem tant.

Podries explicar-me com va sorgir el teu interès per la Medicina i en quin hospital et vas formar?

L'interès per la neurologia podria dir que va ésser cosa innata. No pas perquè hi haguessin antecedents, en aquest sentit, a la família, però sí que n'hi havia d'estudis universitaris, tots de lletres (pare amb dues carreres, i dos germans més grans). I jo, que era el tercer dels germans, més aviat considerat una mica més "destraler" que els altres per haver viscut tota la infància al poble, havia d'estudiar una carrera, també "grossa", i òbviament la de medicina s'imposava (no hi havia gaires altres opcions en aquella època) i així ho vaig assumir. Mai no vaig pensar que podia haver fet una altra cosa. Després de passar 4 anys per l'Institut Ausiàs March, als 16 anys, vaig anar cap a la Universitat ("comú") i vaig estar sis anys a la Facultat de Medicina de Barcelona, on vaig tenir els millors professors, tant en patologia mèdica com en patologia quirúrgica.

Quins motius et van portar a ésser neuròleg?

M'agradava la cirurgia i, fins i tot, vaig ésser alumne intern per oposició a cirurgia, però els hàbits, que em semblaven que havien d'ésser innats al cirurgià (gran habilitat manual, tenir els dits de les mans molt fins, una obsessió per l'asèpsia), no era difícil d'advertir que no es complien en mi i així m'ho vaig repensar. I posats a escollir una especialitat mèdica vaig optar per aquella en què "el seu conreu i coneixement permetessin entendre millor la persona i aproximar-se més a les altres especialitats", és a dir "una especialitat considerada com la més central". Amb aquest pensament, em vaig estar un any a París, a la Salpêtrière, al "bressol de la neurologia" i a fe que em va agradar perquè el patró (Prof. Garcin) no es cansava de repetir "la neurologie mene partout".

FEM HISTÒRIA

Et consideres deixeble d'alguna escola de neurologia?

Em sento una mica deixeble de la clàssica escola francesa per l'any que vaig estar a la Salpêtrière, però immediatament després vaig entrar al servei de neurologia de la clínica mèdica A de l'Hospital Clínic (Prof. Pedro Pons) i vaig treballar-hi 10 anys, amb el Dr. Sales, ajudant-lo també a la consulta particular. Tres dies a la setmana visitava també fora de Barcelona (llavors es treballava els dissabtes), al Nen Jesús de Sabadell (neuropediatria), a l'Hospital de St. Joan de Déu de Manresa (molta patologia neurològica perifèrica), on vaig poder exercir una neurologia global. Alternava tota aquesta "autoformació amb estades a Marsella (escola d'epilèpsia del Prof. Gastaut) i, posteriorment, vaig tenir molta relació amb l'escola del Prof. Serratrice (neuromuscular) de la mateixa ciutat.

Sempre has tingut una gran estima per la Societat Francesa de Neurologia de la qual crec que ets membre? És per alguna raó?

En sóc membre d'honor a títol estranger des de fa anys, segurament com a premi pel costum d'anar a la Société una vegada a l'any a presentar algun treball, i sobretot a partir d'una reunió conjunta que el 1971 vam tenir les societats espanyola i francesa de neurologia a París i que em va deixar molt bon record. Anar a aquesta ciutat sempre m'ha resultat molt atractiu, reviu l'estada a la Salpêtrière, sempre al mateix petit hotel del barri llatí, les comunicacions orals, les publicacions a la revue, alguns treballs amb membres de l'Institut de Myologie... Raons, doncs, múltiples, científiques, sentimentals.

Què ha representat per a tu treballar a l'hospital del Mar?

M'ha permès arribar a la maduresa d'una manera estable i poder exercir el que més m'agrada, la neurologia assistencial, docent i d'investigació encara que sigui només (o sobretot) clínica, sense conflictes, amb la tranquil·litat de saber-te integrat en un hospital que vol anar a més i de molta qualitat humana, immers en un equip clínic de neuròlegs que admiro, cadascun per les seves qualitats pròpies, i també amb la possibilitat de poder col·laborar fàcilment amb les altres seccions neurològiques i amb un bon servei de patologia. I sense oblidar que fins aquí hi vaig arribar després d'haver viscut durant uns primers 10 anys el bell somni de pertànyer a l'Institut Neurològic Municipal de Barcelona (després, Hospital del Mar) i durant uns altres 10, la realitat d'haver

viscut el bon encert d'haver unit serveis amb l'Hospital de l'Esperança. Sempre amb la Universitat Autònoma de Barcelona com a tel·le de fons docent. No cal dir, si el coneixes, que aquest hospital té una situació, davant del mar, insuperable i que és molt gratificant observar el mar cada dia durant tot l'any.

Ets uns dels membres més apreciats a l'estat espanyol. Ets conscient d'això i si ho ets què representa per a tu aquesta admiració?

M'agrada molt el que dius, no ho havia considerat mai. Però, sens dubte, si alguna cosa hi ha certa, deu ser perquè ja fa més de quatre dècades que exerceixo com a neuròleg, i sempre he estat atret per les activitats de la Societat Espanyola de Neurologia, per les seves reunions i els seus congressos i, últimament també, per les reunions del grup d'estudi de neuromuscular. De vegades, peco de vehemència, m'interessa el que els companys aporten, els pòsters que presenten, i d'aquí potser surti -a part de les aportacions personals que hi hagi pogut fer- una mica l'admiració de la qual parles, "com a retruc de l'atenció que tu professes pels altres". Com diu el Prof. Berciano "si Pou no existiera, la Sociedad Española de Neurología debería inventarlo". Sigui com sigui, aquesta admiració, si existeix em fa feliç.

El teu especial interès per les malalties genètiques i musculars es deu a algun fet en concret?

Potser a dues coses. Primera, perquè com que he fet neuropediatria, això ja et porta davant malalties hereditàries, síndromes neurocutànies freqüents, miopaties no tan freqüents, afeccions que reclamen atenció i classificació. Segona, perquè en els últims 10 anys s'ha viscut el gran boom de la genètica i he trobat molta ajuda, tant en centres nacionals com de fora del país, per poder "fer un pas més" en la classificació d'aquestes malalties, la qual cosa permet portar pronòstics més ajustats i -per què no dir-ho- a contribuir, de vegades, a nous coneixements i així tenir una mica de pes en les reunions científiques.

Què t'ha aportat la Societat Catalana de Neurologia?

M'ha aportat la satisfacció de fer-me soci d'un grup de professionals del meu país, de poder-me expressar amb la meua llengua nadiua sense haver de recórrer a cap altra, de poder conèixer millor tots els companys d'arreu de Catalunya, amb les seves problemàtiques i les seves

Dr. Grau Veciana, Dr. Coll, Dr. Jordi Pascual, Dr. Pou Serradell

satisfaccions, de poder-hi presentar treballs (algunes vegades amb premi atorgat per la societat) i discutir els dels altres. També em va donar la satisfacció de presidir-la fa anys i, sobretot, la de veure-la més organitzada que mai en els últims temps, més ben dirigida i consolidada en els seus programes, amb un sincer afany de formació per als neuròlegs joves. Darrerament, aquest 2003, m'ha donat el premi anual a la carrera professional i docent en el camp de la neurologia. També m'ha donat, però, la inquietud de veure sovint que podríem ésser molts més els neuròlegs catalans que acudim a les convocatòries de la nostra societat.

Com valora la situació actual de la neurologia catalana?

En general, en faria una valoració optimista. Veuria la situació últimament millorada d'any en any. Així, els grans hospitals de Barcelona són, en molts aspectes, capdavanters en determinats camps de la neurologia internacional, i són particularment responsables d'aquesta situació els neuròlegs catalans que van saber formar-se als EU i després van saber tornar i formar uns bons equips de treball. Un petit exemple que cal assenyalar en aquest sentit és que l'any vinent torna a recaure a Barcelona l'organització de la Trobada Anual de la Societat Europea de Neurologia (ja la vam acollir l'any 1994), mentre que cap altra ciutat de l'estat ha pogut fer-ho. En altres nivells més generals, la valoració també és positiva. Els sistemes de formació dels residents són millors i, a nivell d'hospitals comarcals, també és positiva perquè el paper del neuròleg s'ha anat imposant de tal manera que la realitat mostra com queda de desbordada la seva tasca per manca de col·laboració. Hi hauria d'haver, en aquest sentit, més places per a neuròlegs una vegada acabada la residència a tots els hospitals

de Catalunya a fi de poder estructurar unes unitats de treball dintre de la neurologia. Fan falta també moltes més places de professors amb perfil neurològic.

Com veus el futur de la nostra societat? Quins consells donaries als neuròlegs més joves?

El veig bé respecte a anys enrere, però potser una mica limitat pel fet mateix d'ésser d'àmbit exclusivament català, perquè, és ben sabut que havent-hi tantes reunions, estatals i internacionals, els treballs que es volen presentar es reserven per a aquestes. Gràcies a les gestions de les juntes directives dels últims anys s'ha impulsat molt la pròpia vida de la nostra societat i s'ha fet realment un pas de gegant que s'ha d'agrair a aquestes juntes, però, malgrat tot, hi trobo a faltar un esperit de convocatòria encara més alt. A les reunions anuals, de tres dies de durada, amb facilitats notòries per assistir-hi, no s'explica que no hi siguin tots els responsables dels serveis neurològics del nostre país, haurien d'ésser moguts també per l'esperit català de les jornades.

Als neuròlegs més joves, a aquells que vulguin fer realment neurologia clínica, els diria que no ho dubtin, que han escollit una especialitat preciosa, que els permetrà ajudar molt el malalt a través d'aprofundir en el coneixement de la malaltia neurològica i, a través d'aquest, en el coneixement de la pròpia persona, única manera de mantenir la imprescindible bona relació entre el metge i el malalt. A més, l'especialitat els permetrà, també, ajudar altres metges i altres especialistes o internistes, a evidenciar o a excloure la justa causa dels problemes dels seus pacients i que també els permetrà el privilegi de poder ésser els primers dipositaris de les troballes fetes per altres companys dedicats a disciplines neurològiques no clíniques. Els diria que tot això

FEM HISTÒRIA

que sembla utòpic pot ésser realitat amb el treball continuat.

Creus que podríem parlar d'una escola de neurologia catalana en els últims 25 anys?

Diria que sí, i molt diferent de la clàssica escola catalana de neurologia, a la qual es fa referència, per exemple, en el recent llibre sobre Historia de la Neurología Española (2002) on la neurologia general es troba encara integrada. No té res a veure l'actual escola de neurologia catalana amb aquells antics mestres, la majoria, neuròlegs generals. Actualment, l'escola catalana està formada per equips de treball on la neurologia s'ha disgregat, on sobresurten figures pel seu gran treball en branques de la neurologia, capdavanters en publicacions, directors d'equips de treball tal com dèiem abans. Sense anomenar noms propis sinó només llocs on els equips de treball constitueixen autèntics grups representatius d'escola neurològica catalana com el que s'ocupen de la malaltia vascular cerebral (V. Hebron, St. Pau, S. Cor, J. Trueta a Girona) o vosaltres mateixos, que formeu una bona escola catalana en demències juntament, òbviament, amb l'H. Clínic. Respecte a malalties neuromusculars hi ha escola a St. Pau, Can Ruti i Bellvitge. Pel que fa a malalties extrapiramidals al Clínic, St. Pau, M. de Terrassa, respecte a malalties immunològiques a la V. d'Hebron i Bellvitge. Per neurooncologia al Clínic. I, respecte a la neurologia general pensem que també nosaltres hem anat fent escola, la del Mar... Encara que disgregada aquesta "escola catalana de neurologia actual" és realitat i el que és més important, plena de futur.

Ets fill del Baix Empordà, quins records tens de la teva infància?

Vaig néixer a la Bisbal, però, als vuit dies era a Calonge per viure-hi tota la infància (postguerra), fins als 14 anys, i just per anar a estudiar a Barcelona. Sempre, doncs, a Calonge. La meva esposa, encara que nascuda a Barcelona, també és de Calonge, i allà ens vam casar, i allà hem anat sempre, sobretot els caps de setmana d'estiu, per banyar-nos a Torre Valentina, a la platja petita, tal com solíem fer durant tot l'estiu quan érem petits. Les roques, arran de mar o formant illes, són sempre les mateixes. Els records pels quals em preguntes són fàcils d'evocar, de les més altes, m'hi tirava quan era petit i anàvem nedant a les més llunyanes. Les carreteres són les mateixes, ara enquitranades són més perilloses per transitar-les en bicicleta, abans estaven plenes de pols i pedres però el recorregut era el mateix;

les persones canvien, el seu record es fa potser més difícil d'evocar, però Calonge, segurament ja ho saps, ha donat molts metges, músics i altres persones importants que estaran, per admirades, sempre en el record.

Tinc la impressió que només vius per a la neurologia. Què em diria la teva esposa si li preguntés?

És que s'ha de reconèixer, i tu ho saps molt bé, que si et dediques a una especialitat, volent ésser responsable d'un servei acreditat, impartir l'ensenyament universitari, estar present en les principals convencions aportant coses noves i, si és possible, publicant treballs i visitar "encara més", no queda temps per a gaire cosa més. Hauria pensat que era un privilegi poder aspirar a tot això i espontàniament no hi he escatimat entrega però no és cert que només hagi viscut reclòs en la neurologia. La pròpia especialitat permet obrir altres portes de coneixement general, ja sigui visitant, fent viatges, compartint idees, veient aspectes culturals, etc. Tots aquests aspectes, menys el de visitar, tinc la sort de compartir-los sovint amb la meva esposa a la qual també acompanyo a vegades "als seus congressos". En tot cas, si li preguntéssim de segur que et diria que s'ho va haver de fer molt sola quan els fills eren petits, però...

Quin és el teu pintor favorit?

M'agradaria poder contestar-te que és el Dr. Secundí López-Pousa, perquè és ben sabut que ets un gran artista. Però no puc fer-ho, ja que, no hi entenc prou. M'agrada el que en principi a tothom li encanta. Per no anar més lluny, tinc per exemple un bon record d'haver vist el passat desembre a París un monogràfic de Modigliani però, és clar, a Madrid, al febrer d'aquest any també em van semblar genials, i fabulosos, uns quadres de Vermeer: M'inclinaria pel primer, la ràbia vitalista que posa el pintor fa que m'agradi més la pintura de Modigliani que el puntillisme del segon.

I el teu escriptor?

Em fa vergonya dir que no he llegit mai un gran llibre, particularment una gran novel·la, de dalt a baix, durant hores senceres. I això que m'interessen, procuro veure pel·lícules, quan es fan, obres importants, i procuro estar al corrent dels llibres que van sortint. A casa n'hi ha un munt. N'he procurat agafar la idea de molts i he llegit fragments de l'obra completa de Pla.

FEDERACIÓ CATALANA DE MALALTIES NEUROLÒGIQUES POC FREQUENTS

La iniciativa de fer una Federació Catalana d'Associacions de Malalties Neurològiques Poc Freqüents, sorgeix de la necessitat que tenen les diferents associacions de donar-se a conèixer a l'Administració Pública, a la Indústria farmacèutica i als neuròlegs de Catalunya, per tal que conjuntament es treballi per donar suport pressupostari per al seu funcionament i perquè s'investigui la seva cura o la seva pal·liació.

El fet d'ajuntar-se les diferents associacions incrementarà notablement el nombre d'afectats per aquestes malalties, la qual cosa farà que tinguin més presència i més força a l'hora de convèncer les institucions i empreses a fi que els puguin ajudar.

Aquestes associacions han demanat la col·laboració de la Societat Catalana de Neurologia, perquè els assessorem i els ajudem econòmicament a tirar endavant aquesta iniciativa.

La SCN ens aquests moments està estudiant aquest projecte per poder-lo fer viable.

CREACIÓ D'UNA UNITAT DE CEFALEES

La Societat Catalana de Neurologia, amb la col·laboració del Dr. Eugeni Sedano, director general de Recursos Sanitaris del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya ha sol·licitat al Dr. Feliu Titus i a la Dra. Patricia Pozo, l'elaboració d'una memòria amb l'interès de crear una Unitat de Cefalees que sigui referent a Catalunya.

Aquesta Unitat pretén millorar la qualitat de vida dels pacients a curt termini, poder ajustar el tractament i evitar el col·lapse que actualment estan patint els serveis d'urgències dels CAP i dels hospitals per motius d'aquesta malaltia.

Per iniciar aquest projecte tan ambiciós, necessitem la col·laboració d'empreses i entitats que ens ajudin a sufragar les despeses que comportarà la seva creació.

En aquests moments, estem fent una ronda d'entrevistes amb diferents responsables d'institucions i empreses, per poder explicar el projecte amb més detall i intercanviar punts de vista.

Dr. Rafael Blesa
President

EL NEURÒLEG TÉ COMPETÈNCIA PER DUR A TERME TÈCNiques DIAGNÒSTIQUES FUNCIONALS DEL SISTEMA NERVIÓS COM SÓN LES NEUROFISIOLÒGIQUES?

Benvolguts companys
Benvolgudes companyes

En el moment actual el recurs de cassació davant del Tribunal Suprem està en curs i ara només depèn d'aquest tribunal la seva acceptació. Aquesta acció ha estat possible gràcies a la col·laboració entre la junta de la Societat Catalana i Espanyola de Neurologia i a la contractació per a aquest tema de l'advocat Sr. Sunyer.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, del mes de desembre de 2002, que tant ha esvalotat els nostres companys neurofisiòlegs (vegeu carta adjunta enviada per la Societat Catalana de Neurofisiologia) i que va provocar que s'enviessin cartes a tots els hospitals de Catalunya està en suspens.

Per altra banda, recentment el "Tribunal Supremo" en una sentència (sala de lo penal) ve a dir que no existeix intrusisme entre especialitats mèdiques (vegeu l'apartat 3 de la carta que la SCN va enviar a tots els centres hospitalaris). En aquesta sentència queda clar que no hi ha cap delictes pel fet de que un especialista en la seva tasca professional porti a terme qualsevol examen complementari, en tan en quan quedi clara quina és la seva especialitat. El que si és un delictes, és dir que ets especialista en neurologia i no ser-ho.

A continuació fem pública la carta que vàrem enviar a tots els centres hospitalaris catalans en resposta a la carta de la SC de Neurofisiologia. Sembla que el tema es troba en el bon camí i que davant de tots els documents aportats aquí, cap neuròleg ha de témer que un director o gerent de centre públic o privat li pugui impedir practicar la seva activitat professional duent a terme tècniques de suport diagnòstic neurològic, com les proves neurofisiològiques, pel fet de ser només neuròleg.

EL NEURÒLEG TÉ COMPETÈNCIA PER DUR A TERME TÈCNIQUES DIAGNÒSTIQUES FUNCIONALS DEL SISTEMA NERVIÓS COM SÓN LES NEUROFISIOLÒGIQUES?

ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I DE BALEARS

Dra. Isabel MORENO GOMEZ
Stat. Catalana de Neurofisiologia Clínica
Tf. de contacte: 93 335 90 11, Ext. 2920

Benvolgut Sr./Sra.

Desitgem informar-lo del contingut de la recent Sentència dictada en data 9 de desembre de 2002 per la Sala del Contenciós - Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el recurs 1.679/1997 i acumulat, de la que s'acompanya còpia, en relació a la titulació mèdica que han d'ostentar els responsables assistencials dels centres que duguin a terme proves funcionals de neurofisiologia clínica.

En aquest sentit, l'annex 3, apartat 1.2, de l'Ordre del Conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya de 15 de abril de 1997 admetia que aquests responsables poguessin ser tant els metges especialistes en neurologia clínica, com els metges especialistes en neurofisiologia clínica.

La referida Sentència, que ja ha estat ferma, considera, pel contrari, que únicament els metges especialistes en neurofisiologia clínica poden ser els responsables d'aquests centres, per la qual cosa s'ha declarat contrari a Dret, anul·lat i deixat sense efecte l'incís de l'Ordre del Conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya de 15 d'abril de 1997, que admetia que aquests responsables poguessin ser també metges especialistes en neurologia clínica.

Conseqüentment, a partir de la referida Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 9 de desembre de 2002, la responsabilitat assistencial dels centres mèdics que practiquin proves funcionals de neurofisiologia clínica necessàriament haurà de recaure en metges especialistes en neurofisiologia clínica i contravindrà l'ordenament jurídic qualsevol decisió que no compleixi amb aquesta prescripció.

Igualment i per tant, en compliment de la Sentència esmentada, és necessari que tots els centres disposin de metges especialistes en neurofisiologia clínica per a la realització de les proves neurofisiològiques (electromiogrames, electroencefalogrames, polisomnografies, electroretinogrames, potencials evocats i d'altres), doncs la seva pràctica per facultatius d'altres especialitats resultaria contrària a Dret segons l'establert per la Sentència de reiterada referència.

La qualitat a l'atenció mèdica a que tot pacient té dret, tant a la sanitat pública com a la privada i/o concertada, condueix a idèntica conclusió.

Amb la confiança de la seva bona disposició per a resoldre la problemàtica exposada i comptant amb la seva col·laboració, quedem a la seva disposició per aclarir qualsevol dubte que pugui derivar-se de la present.

Atentament,

Firmat: Dra. Isabel Moreno
President

A Barcelona a 28 de març de 2003

Fundació Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears
Passatge de la Bonanova, 51 - 08017 Barcelona
Telèfon: 93 212 58 95 - Fax: 93 418 87 29
Correu electrònic: acm@acmcb.es - Pàgina web: <http://www.acmcb.es>
NIF: G 61421418

EL NEURÒLEG TÉ COMPETÈNCIA PER DUR A TERME TÈCNIQUES DIAGNÒSTIQUES FUNCIONALS DEL SISTEMA NERVIÓS COM SÓN LES NEUROFISIOLÒGIQUES?

Societat Catalana
de Neurologia

DIRECTOR MÈDIC I GERENT

Benvolgut/da senyor/senyora,

Recentment s'ha distribuït un document a tots els centres hospitalaris de Catalunya que fa referència a una sentència del TSJC del 9 de desembre de 2002. En aquest escrit la Dra. Isabel Moreno, presidenta de la Societat Catalana de Neurofisiologia fa afirmacions com les següents:

“La responsabilitat assistencial dels centres mèdics que practiquin proves funcionals de neurofisiologia clínica necessàriament hauran de recaure en metges especialistes en neurofisiologia clínica i contravindrà l'ordenament jurídic..”

“Igualment i per tant, en compliment de la Sentència esmentada, és necessari que tots els centres disposin de metges especialistes en neurofisiologia clínica per la realització de proves neurofisiològiques....doncs la seva pràctica per facultatius d'altres especialitats resultaria a Dret....”

La Societat Catalana de Neurologia voldria puntualitzar alguns aspectes de l'esmentada carta ja que, de manera interessada i corporativista, s'està donant una transcendència a l'esmentada sentència que és lluny de la realitat.

1. L'esmentada sentència del TSJC, que no fa jurisprudència, fa referència a una ordre del Departament de Sanitat i Seguretat Social (N 2399-27.5.1987) en què s'aproven estàndards de qualitat, per a “l'establiment dels convenis i contractes de gestió de serveis sanitaris en l'àmbit del Servei Català de la Salut...” . Aquest decret afecta els serveis o centres que vulguin establir un conveni o contracte de prestació de serveis amb el Servei Català de la Salut “ llevat dels centres de la xarxa hospitalària d'utilització pública...”

2. L'esmentada sentència en absolut impedeix que qualsevol professional mèdic, sigui neuròleg, pneumòleg, rehabilitador, etc pugui dur a terme algunes de les denominades proves de neurofisiologia clínica, que en realitat “són tècniques instrumentals de suport diagnòstic de les malalties neurològiques, pneumològiques, neuromusculars etc..”

3. Recentment el “Tribunal Supremo Sala de lo Penal (26/3/2003) en los fundamentos de la sentencia” diu el següent:

“No existe en nuestro sistema jurídico una profesión de especialista médico legalmente establecida y regulada, con definición de actos propios y específicos....Existe, eso sí, una regulación oficial de las especialidades médicas.....pero carente de rango legal y sin constitución de una profesión específica que atribuya a los especialistas la exclusividad de determinandos actos médicos, y la prohibición de la realización de los mismos a los médicos no especialistas o titulados de otra especialidad, más o menos próxima.”

Més endavant i fent referència a una hipotètica regularització de les competències entre especialistes diu la sentència:

“Es claro que la aplicación de una norma penal en un campo tan específico y complejo, en el que los ámbitos de actividad tienden a solaparse, y en el que son abundantes las zonas de competencias compartidas o competidas, exigiría, aún en el dudoso supuesto de que se estimase procedente la intervención penal, una normal legal suficientemente precisa y definitoria para evitar la absoluta

EL NEURÒLEG TÉ COMPETÈNCIA PER DUR A TERME TÈCNiques DIAGNÒSTIQUES FUNCIONALS DEL SISTEMA NERVIÓS COM SÓN LES NEUROFISIOLÒGIQUES?

inseguridad jurídica y la indefensión del conjunto de profesionales de la medicina en este ámbito”.

4. A la majoria dels països socialment avançats, incloent-hi els EU i la CEE, l'especialitat de neurofisiologia clínica no existeix. Recentment la Societat Danesa de Neurofisiologia Clínica es va autodissoldre i es va incorporar a la Societat de Neurologia.

En la llei d'especialitats de les “Comisiones Nacionales de las Especialidades del Ministerio de Educación y Ciencia (página 431 apartado 3)” es diu:

“ La Neurología es la Especialidad Médica que estudia la estructura, función y desarrollo de los sistemas nervioso Central y Periférico en estado normal y patológico, utilizando todas las técnicas de estudio, diagnóstico y tratamiento actualmente en uso o que puedan desarrollarse en el futuro”

5. La Societat Catalana de Neurologia, no és contrària que altres especialistes puguin dur a terme proves de les anomenades neurofisiològiques en el context de les malalties que li són pròpies. A Catalunya i amb dades de 1997 el 10,7% dels metges que feien proves neurofisiològiques eren rehabilitadors, el 39,3% neurofisiòlegs clínics i el 50% neuròlegs.

En llenguatge planer no seria lògic impedir que un cardiòleg fes un electrocardiograma per no ser cardiofisiòleg, que un odontòleg no pogués fer una radiografia d'una peça dental per no ser radiòleg, que un pneumòleg no pogués fer un estudi d'apnea amb polisomonografia per no ser neurofisiòleg, o que un neurofisiòleg dedicat a l'epilèpsia no pogués receptar antiepilèptics als seus pacients perquè no és neuròleg. En definitiva, la societat, els directors mèdics i gerents són els que saben i acaben decidint quins són els professionals mèdics més altament qualificats per dur a terme una determinada activitat professional, dins de la legalitat actual.

Esperem que aquesta carta hagi estat aclaridora en relació amb el tema, ja que no existeix cap impediment legal perquè vostè pugui contractar un neuròleg per dur a terme Tècniques Instrumentals de Suport Diagnòstic de les Malalties Neurològiques (electromiogrames, doppler transcranial, electroencefalogrames, etc). L'únic factor que influeix en la seva decisió és la competència professional del metge especialista que vulgui contractar.

Quedem a la seva disposició per aclarir qualsevol dubte en relació amb aquest tema.

Ben cordialment,

La Junta Directiva de la Societat Catalana de Neurologia

Dr. Blesa

Dr. Coll

Dra. Sanz

Dr. Reñé

Dr. Alvarez Sabin

Dr. Martínez Pérez

Barcelona, 23 d'abril de 2003

NOTIFICACIÓ DE CANVI DE DOMICILI I/O LLOC DE TREBALL

Vull rebre la correspondència al:

Domicili Particular Domicili Feina

DADES PERSONALS:

Cognoms	Nom
<hr/>	
Professió	
<hr/>	
Adreça	
<hr/>	
Codi Postal	Localitat
<hr/>	
Província	Telèfon
<hr/>	

DADES PROFESSIONALS:

Institució		
<hr/>		
Servei/Departament		
<hr/>		
Càrrec		
<hr/>		
Adreça		
<hr/>		
Codi Postal	Localitat	
<hr/>		
Província	Telèfon	Fax
<hr/>		
E-mail		
<hr/>		

Si us plau, enviar a la secretaria administrativa: Suport Serveis. Calvet, 30 - 08021 Barcelona.

Societat Catalana
de Neurologia

Correspondència:

Secretaria Administrativa
Suport Serveis
Calvet, 30. 08021 Barcelona
Tel.: 932017571
Fax: 932019789
E-mail: scn@suportserveis.com
www.suportserveis.com

Data de tancament del proper butlletí:
15 de novembre de 2003